

חלקי בקהילתי

גליון 250

תרופות בשבת

מדור הלכתי

עמוד 2

ח"י חברה

חלקי בעבודתי

עמוד 3

בכל מחיר

בין שני עולמות

עמוד 4

לומדים בטבריה

בתוך קהל ועדה

עמוד 5

עשיו הרשע

שמח בחלקי

עמוד 7

אופטימיות צלולה

כוכבי שחר

עמוד 8

חלקי

chelki.co.il

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

לגנוב את העולם

בפרשתנו מלמדת התורה את סדר השתלשלות קבלת הברכות של יעקב. למרות כוונתו הראשונית של יצחק לברך את עשיו - בא יעקב במצוות אמו רבקה וקיבל 'במרמזה' את הברכה. ואנו שואלים, מדוע היו ברכתיו של יצחק אבינו צריכות להגיע אל יעקב בדרך משונה כל כך, וכי לא היה מכובד וראוי יותר שברכות העולם יגיעו אלינו - בניו של יעקב אבינו - בצורה חלקה וישרה, בלי צורך להתחפש ולגנוב את הברכות?

'עולם הזה' רוחני
צילום אילוסטריציה: ברוך יערי

למדנו מכך רעיון מדהים על הדרך שבה יהודי צריך להתנהג בעולם, ועל הצורה הנכונה בה אמור היהודי להשתמש בהנאות העולם. במעשה של רבקה ובהוראתה ליעקב להתחפש, היא לימדה אותנו שאסור ליהודי להרגיש במרחבי העולם הזה מידי 'בבית', כי אם הוא ירגיש משוחרר מידי בתוך הנאות העולם, הוא עלול לטבוע בהן ולשכוח את ייעודו האמיתי.

תחושתו של יעקב מלמדת שה'אני' האמיתי שלו, זה שמתחת למסכה, שייך למקום אחר - לעולם התורה ולומדי התורה. ההימצאות שלו בתוך ענייני ה'עולם הזה' היא מאולצת וזמנית, כי זה לא באמת הוא...

האפשרות הנכונה ליהנות מהעולם צריכה להיות בצורה שבה נגנה ממנו בזהירות, בשימת לב לתפקיד היהודי שלנו בעולם, צורת חיים ש'גונבת' נתחים מהעולם החומרי והגשמי והופכת אותם - כאן בעולם הזה - לחיים שיש בהם משמעות וקדושה.

לו היה יעקב מקבל את ברכות העולם הזה בצורה חלקה ופשוטה, הייתה בכך אמירה שהנאות העולם הן שלנו לגמרי, ואנו יכולים להשתמש בהן ככל העולה על רוחנו, וזה מסוכן... אך כאשר יעקב קיבל עבורנו את ה'עולם הזה' בתחושת גניבה, ומוכרח היה להיזהר שלא להתגלות, קיבלנו את הנאות העולם בתנאי ששומש בהם שימוש זהיר ונכון, ונצרך לידי עשיו

יהודי יכול לעבוד קשה לפרנסתו במרחב הציבורי, ולהשאיר שם חותם של קדושה

יעקב המעניק להנאות אלו משמעות ותכלית.

זו הייתה בעצם גם כוונתו של יצחק כשחשב לברך את עשיו. ידע יצחק היטב את טבעו של עשיו, הוא ידע שבשונה מאחיו יעקב - יושב אוהלי בית המדרש, הוא איש העולם - איש שדה, הוא לא טעה בו, אלא שכונתו הייתה להדריך אותו בהתאם לטבעו - איך משתמשים נכון בהנאות העולם. האמירה של יצחק לאחר שמישש את יעקב: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו" לא הייתה אמירה שבאה להטיל ספק בזהותו של העומד לפניו, שאלמלא כן לא היה יצחק מברך אותו, והיה ממתין עד שתברר לו לגמרי זהותו של עשיו. האמירה הזו היא הדרכה לחיים. יצחק בעצם אומר לו כך: "דע לך בן יקר - רק כך תוכל להצליח בחיים, כשתשלב עם 'ידי עשיו' שלך את קול תורתו של יעקב, ו'ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה' -" כשתאמין שברכת השדה היא מאת ה' ותתנהג בדרך ה' - או אז הצלחתך תהיה שלמה"

לבסוף, כשהתברר ליצחק שההשגחה העליונה העניקה את ברכות העולם ליעקב, והוא חתם עליהן את הסכמתו באומרו "גם ברוך יהיה" - נשאר עשיו האמיתי מחוץ לברכות אלו, ואנחנו נותרנו עם הדרכה יסודית איך להשתמש נכון במנעמי ה'עולם הזה'. צורת הקבלה של ברכות העולם הזה ב'גניבה ותחושת' - מלמדת על צורת החיים הראויה שלנו כיהודים - שמכניסים תורה וקדושה אל תוך הנאות החיים.

יהודי יכול לעבוד קשה לפרנסתו במרחב הציבורי, להתנהג כמו בן תורה במקום עבודתו, להיות שם 'שגריר' יהדות ובכך להשאיר בכל מקום חומרי חותם של קדושה. יהודי יכול לנהל את ענייני הכספים שלו ביושר ובנאמנות, לתמוך בכספו לומדי תורה ונזקקים שונים - ובכך לקדש את ה' בכל מקום שהוא נמצא. יהודי יכול לאכול סעודה דשנה בשבת, ליהנות ממנה לגמרי - לכוון בה 'לכבוד שבת קודש', ובכך להפוך חול לקודש. יהודי יכול לסעוד סעודה הגונה בכשרות מהודרת, להשמיע בה דבר תורה, להיזהר מלשון הרע, ולברך את ברכות הנהנין בכוונה, ובכך לקדש את סעודתו.

צורת החיים הזו בתוך ענייני החומר היא בעצם תחושת. מבחוץ ומלמעלה היא נראית צורת חיים גשמית וחומרית - דומה לידי עשיו' הגשמיות שנהנות מהחיים בלי חשבון, אבל בפנים - בתוך הנאות החיים - פועם שם 'קול

רפואה קרובה לבוא

השבוע נעסוק בדיני נטילת תרופות בשבת, לחולה שאין בו סכנה

שאלה: אדם שסובל מהצטננות קלה המלווה בכאבי ראש, האם מותר לו לקחת בשבת כדור אקמול, או תרסיס אף להקלה על הגודש?

תשובה: חז"ל גזרו ואסרו על עשיית רפואות בשבת משום גזירת 'שחיקת סממנים', דהיינו, שחששו שאדם העושה רפואה בשבת עלול להגיע בטעות לידי טחינת מרכיבי התרופה.

עם זאת, יש דרגה של חולי שבה התירו חז"ל את האיסור ולא גזרו. דבר זה תלוי בשאלה עד כמה החולה אינו חש בטוב. בדברי הפוסקים התבאר שתי דרגות חולי, מלבד חולה שיש בו סכנה, שבו הותרו איסורים נוספים ועליו נדון בשבוע הבא. מצב אחד מוגדר 'מיחוש בעלמא', דהיינו כאבים רגילים ונקודתיים שלא 'מפילים' את האדם למיטה, ובכלל זה כאבי ראש או הצטננות וכדו'. במצב כזה, גזירת חז"ל בתוקף. המצב השני הוא של 'חולה שאין בו סכנה', דהיינו מיחושים קשים יותר שמחמתם קשה לאדם להסתובב בבית כאחד האדם, והוא צריך לשכב במיטה, או מיחושים שכל גופו כואב מחמתם, שבו התירו חז"ל לעשות רפואות בשבת.

ולכן, אדם שסובל מכאבי ראש סטנדרטיים או מצינון, אסור לו לקחת אקמול להקלת הכאבים. אולם אם הכאב הוא חזק עד כדי צורך לשכב במיטה או שכל גופו כואב, מותר לו לקחת כדור להקלת הכאבים. לכן, אדם שחולה בשפעת ודאי יכול ליטול משככי כאבים להקלה על מחלתו. גם בכאבים כדוגמת כאבי שיניים נוכל להבדיל בין שני סוגי הכאבים, כאשר אם הכאב הוא נסבל ונקודתי אסור ליטול תרופות להרגעה, אולם בכאבים חזקים שמחמתם האדם 'נפל למשכב' (כהגדרת הפוסקים), 'יוכל ליטול תרופה לשיכוך הכאב.

שאלה: בשבת בצהריים התחיל לכאוב לי קצת הראש, ומהניסיון שלי אני מזהה שסוג כזה של כאב ראש מתפתח אצלי תוך שעה למיגרנה קשה. הניסיון מורה שאם אטול כדור איבופן כעת,

כשהכאבים עדיין חלשים, אוכל למנוע מהמיגרנה להגיע, אך אם אמתין עד שהמיגרנה תתקוף, יהיה קשה הרבה יותר לטפל בה. לפי הנ"ל לכאורה יוצא שאסור לי ליטול כעת תרופה משום שכעת הכאב הוא 'מיחוש בעלמא', ועלי להמתין עד שזה יפיל אותי. האם בכל אופן מותר להקדים את המיגרנה וליטול כעת את התרופה? והאם יש הבדל אם המיגרנה תגיע בשבת או תתקוף רק אחרי שבת?

תשובה: בגמרא מוכח שגם בשביל למנוע חולי שעתידי לבוא על האדם התירו חז"ל עשיית רפואות, ולכן מותר לאותו אדם לקחת כדור כשהכאבים עדיין חלשים בשביל למנוע מעצמו להגיע למצב של 'חולה שאין בו סכנה'. פוסקי זמננו הוסיפו וביארו שהיתר זה הוא גם למניעת כאבים חזקים שיגיעו במוצאי שבת, ולכן בשני אופני השאלה מותר ליטול כדור נגד כאב ראש כבר בתחילת הופעתו.

שאלה: הרופא רשם לי טיפול אנטיביוטי למשך 10 ימים. האם מותר לי ליטול את התרופה בשבת שמגיעה בתוך תקופת הטיפול?

תשובה: כפי שראינו, מותר ליטול בשבת תרופה שמועילה למניעת מחלה גם אם המניעה היא מחולי שיגיע אחרי שבת. לכן מותר ליטול את האנטיביוטיקה בשבת, משום שללא רצף הנטילה המחלה עלולה לחזור. אמנם, אם מדובר בתרופה שנוטלים פעם ביום, טוב יעשה אם ייטול אחת ממש לפני שבת, ואת הכדור הבא מיד במוצאי שבת.

שאלה: האם ישנם דינים נוספים בהלכות שבת שאפשר להקל בהם לחולה שמוגדר כ'חולה שאין בו סכנה'?

תשובה: כפי שהבאנו לפני שבועיים, חז"ל התירו לחולה שאין בו סכנה את איסור אמירה לנכרי, ולכן באופן שיש טיפול הנצרך לחולה שאי אפשר לעשותו בהיתר על ידי יהודי, מותר לומר לגוי (במפורש, ולא צריך רמז) לעשות אותה, גם אם מדובר במלאכה שאסורה מדאורייתא. ולכן אם החולה נזקק לתרופה מסוימת, מותר לבקש מגוי לנסוע ברכב להביאה, או להרתיח מים לצורך החולה.

אם אין גוי בנמצא, אזי אם מדובר במלאכות האסורות מדרבנן, מותר ליהודי לעשות אותה עבור החולה רק אם הוא עושה אותה בשינוי מהדרך הרגילה, אלא אם ככל אין אפשרות לעשותה בשינוי, שאז יש מן הפוסקים שהתירו לעשותה גם בלי שינוי

וכמו שהודגש בשאלה, היתרים אלו הם רק לחולה שנפל למשכב מחמת חוליו או שכל גופו כואב, ולא בחולה שנחשב כ'מיחוש בעלמא'. חולה כזה על אף שאינו מרגיש טוב, מכל מקום לא התירו לו את האיסורים הנזכרים.

שאלה: לתינוק שלי יש תפרחת חיתולים נוראית, שמגרדת לו מאוד. האם יש דרך בה אוכל למרוח לו משחה שתרגיע לו את העור?

תשובה: במריחת משחה יש שני נידונים שיש לתת עליהם את הדעת. א. גזירת 'שחיקת סממנים' בה אין חשש כלל, משום שהיא לא נאמרה ביחס לילדים קטנים. ב. פעולת המריחה האסורה בשבת משום מלאכת 'ממרח', ובכדי להימנע מאיסור זה יש להניח 'נקודות' של משחה ישירות מהשפופרת על גוף התינוק בלי למרוח אותה, ולסגור את הטיפול על המשחה.

החבר הטוב של החברה

שלום כבוד הרב

קראתי את הטור שבוע שעבר שעסק בהתבדלות ומעורבות במקום העבודה, והאמת שקצת התבלבלתי... אני מבקש להבין קצת יותר. תמיד חשבתי שהמטרה שלי ללכת לעבוד הייתה להביא פרנסה לי ולמשפחתי, לא בשביל להשפיע יהדות. תורה אני לומד כשאני קובע עתים לתורה, ולהשפיע יהדות אני משפיע על המשפחה שלי, לכן אני לא מבין למה אני צריך ליצור קשרי חברה בעבודה, ולשם מה אני צריך לסבך את עצמי עם חברויות עם אנשים שלא שייכים לעולמי, ומביאים אותי לדיונים מיותרים על יהדות. האם הלכתי לעבוד בשביל להיות דובר של היהדות?

תשובה:

שלום וברכה.

אני שמח ששאלת, כך אוכל לדייק יותר את דברי, חשוב לא להתבלבל. הולכים לעבוד בכדי להשיג כסף לפרנסת הבית. זו עיקר המטרה. ובכך צריך להתמקד. ההתמקדות הזו חשובה, כשממוקדים בעבודה ישנם הרבה התמודדויות שנחסכות. כשיודעים למה מגיעים לעבודה הגבולות ברורים יותר, יודעים במה

לא הולכים לעבוד כדי להשפיע על הסביבה, אבל זה יכול לקרות על הדרך...

צריך לעסוק ובמה לא, המחשבה שההליכה לעבודה נועדה להשפיע יהדות עשויה להחטיא את המטרה, ולגרור לעיסוק לא נכון ומיותר.

גם מבחינה חברתית חשוב לשים לב, שלא הולכים לעבוד בשביל לבקש חברים... על החברה שלך להיות מושתתת בעיקר על חברי הקהילה שאליה אתה משתייך, כך צריך החברתיים שלך יבואו על סיפוקם, וגם עולמן הרוחני יהיה בטוח יותר, ופחות מושפע מסביבת העבודה.

אלא שבסופו של דבר - בני אדם אנחנו, ולא מכונות. טבע האדם שהוא יוצר קשרים עם סביבתו. זה כמוכך משתנה ממקום עבודה אחד למשנהו, וגם תלוי אופי שהרי יש שבטבעם יוצרים קשרים בקלות ויש שפחות פתוחים לקשר עם סביבתם. אבל בפועל, בדרך כלל נוצר קשר מסוים. כך שאמנם ההליכה לעבודה נעשית בשביל להתפרנס אבל צריך לברר את היחס לקשרים הנוצרים באופן טבעי במקום העבודה. אדם שילך לעבודה ולא יהיה מוכן ליצור קשרי חברה בסיסיים, בדרך כלל גם לא יעבוד כראוי. וגם זה תלוי כמוכך בסגנון וצורך העבודה.

חשוב גם לדעת שלפעמים יש שליחות חשובה המתקיימת דרך קשרי חברה הנוצרים במקום העבודה. אין הכוונה שצריך לנסות להיות דוברת של היהדות, להיפך, בדרך כלל עדיף שלא לזנוח שיחות על יהדות, משום שלא כל אדם יודע ללמד את יסודות היהדות ולתת מענה לכל שאלה. אבל עצם המציאות של אדם שומר תורה ומצוות המקיים קשרי חברה תקינים, בדרך כלל גורמת לקידוש ה', ולפעמים גם גורמת לאנשים להתקרב ליהדות. כך שאם חבריך לעבודה יתעניינו ביהדות, אתה תוכל להיות כתובת טובה עבורם.

הגדרה מדויקת של הקשרים החברתיים במקום העבודה, יכולה להועיל. אם תהיה ממוקד בעבודה מחד, אך ער לקשרי החברה שנוצרים מאליהם מאידך, תוך שאתה נותן להם את המקום הנכון, לא תתבלבל. אמנם מקום העבודה לא יהפוך למרכז החברתי של חיך, אבל כך ולסביבת העבודה שלך תהיה תועלת רבה ממאור הפנים שתקריין תוך כדי עבודה. ויתכן שתקיים בכך גם שליחות גדולה, לקדש שם שמייים.

בהצלחה במלאכה

שלמה

SHLOMO.LIFSHTS@gmail.com

יושבי אהלים

עוד ועוד ערים באירופה, הופכות למקומות סכנה עבור יהודים. נהיה מפחיד להיות יהודי, וחופשה בחו"ל כבר לא נשמעת כמו רעיון חלק. צריך לבדוק קודם, מה המצב שם, והאם יש הפגנות של פרו פלסטינים ברחובות.

שורשי השנאה נמצאים בפרשתנו. עשוי ויעקב מתרוצצים בקרבה של אמנו רבקה, ודבר זה מבשר לה כי שני תאומים בבטנה. המתח בין עשוי ויעקב, שמתפתח להיות המתח בין אדם וישראל, הוא תמיד. זה נבנה מחורבנו של זה, ולאום מ-לאום יאמץ.

רומי וירושלים עומדות עד היום זו מול זו, כסמל לרדיפה אחר כוח, וצידי שררה ועוצמה, מול ישיבת אוהלים והעלאה על נס של החכמה והפנימיות. ממש כשם שאדום חי על חרבו, ומשתמש בידיים כדי להתקיים, כך ממש בצד השני של המשוואה יושב יעקב באוהל, וחי על קולו - קול יעקב. עסק התורה בבתי כנסיות ובתי מדרשות.

אנחנו העוסקים לפרנסתנו, מתמודדים מידי יום מול ידי עשוי, מול תרבות הכוח והרבה, בה אנחנו פוגשים בעולם החומר הנהנתי שמחוץ לבית המדרש. זו הסיבה שחשוב לנו כל כך, לקבוע את מושבנו בתוך אוהלי יעקב, להתחבר לקהילת חברים המכוונים כמונו פנימה, אל המהות. לעסוק יחד בתורה, לשוחח איש עם רעהו ולהתחזק בעבודת ה', לנצח עם קול יעקב המתחנן, את ידי עשוי האכזריות, עד יעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשוי.

קריאה מהנה
המערכת

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברתי בבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

חלקי בתנופה

תנועת 'חלקי בקהילתי' מרחיבה את פעילותה ברחבי הארץ, וקוראת לכל בוגרי הישיבות-חרדים צעירים עובדים

להצטרף ולהיות חברים באחת מקהילות 'חלקי' המונחות על ידי גדולי התורה ולהנות משירותי הקהילה התורנית בצמיחה.

להצטרפות לקהילה קיימת או להצטרף לקהילה ותיקה לתנועת 'חלקי'

'חלקי בקהילתי' 02-6260115

לומדים בכל מחיר - רשמים מקהילות 'חלקי'

קהילות 'חלקי' נבנות חלמטה למעלה, מרקם אנושי עשיר המתלכד סביב אהבת התורה

מרקם אנושי עשיר של אברכים ובעלי בתים, צעירים ומבוגרים, המתלכדים יחד סביב אהבת התורה. מעל הכל, עומדת ההנהגה הרוחנית של גדולי ישראל שליט"א, אשר מאירים לנו את הדרך ומנחים אותנו בכל צעד ושעל. רק לאורם ובהכוונתם המתמדת אנו צועדים בבטחה בדרך התורה והיראה.

בתוך מסגרת מיוחדת זו, כל אחד מביא את הייחודיות שלו, את הניסיון שלו, ואת התובנות שלו. הלומדים עצמם הם המובילים את חיי היומיום של הקהילה, תומכים זה בזה, מעודדים להתמיד, וחולקים יחד את האתגרים וההצלחות. זהו שילוב נדיר של הנהגה רוחנית עליונה יחד עם יוזמה וצמיחה קהילתית, היוצר קהילה חיה ותוססת של לומדי תורה.

ניכר כיצד מתוך מסירות זו צומחת חיות חדשה - חיים של משמעות, שייכות והתעלות רוחנית אמיתית. בקהילות חלקי, כל אחד הוא גם מקבל וגם נותן, גם לומד וגם מלמד, וביחד נרקמת רשת של קשרים המחזקת את כולם בדרך התורה.

לתגובות: G0548500149@gmail.com

גמרא גם עבורו - בטוחים שיגיע. ואכן, בשעה חמש וחצי בבוקר, שעות ספורות לאחר סיום החתונה, הוא הופיע רענן כתמיד, פותח את הגמרא בחיוך שכולו אומר - אף אחד לא יזיז אותי.

עוד סיפור מעורר השראה הוא של מנהל בכיר במלון המגיע בקביעות לשיעור של 'חלקי'. כששאלנו אותו על התמדתו למרות העייפות הרבה אחרי יום עבודה מפרך, השיב במבט נחוש: "אינני מגיע בשבילכם - אני כאן בשביל עצמי. השיעור הזה הוא החיבור שלי, ואני לא יכול לוותר עליו."

המסירות למסירת התורה

בקהילות חלקי, רואים יום יום אנשים ששבים מיום עבודה ארוך ומתייצבים לשיעור. אלו רק דוגמאות בודדות למסירות המתגלה בשיעורי התורה בקהילות ברחבי הארץ. מרשים במיוחד לראות כיצד קהילות חלקי הופכות מסירות זו לטבעית, וכיצד, חרף עייפות הגוף, מקדישים זמן ללימוד תורה מתוך הכרה בחשיבותו העליונה.

המסירות לתורה מקבלת כאן משמעות עמוקה במיוחד, משום שהיא מעידה על בחירה יומיומית והתמדה שאינה תלויה בנסיבות, מתוך הבנה שקביעת עיתים לתורה היא דרך חיים שלמה. אין כאן רב המכה על קודקודם או משגיח המייסרם בשבט ברזל - זהו קשר ישיר וטהור בין הלומד לבין הקב"ה.

הייחודיות של קהילות חלקי טמונה בכך שהן נבנות מלמטה למעלה. אין זו קהילה המונהגת על ידי דמות רבנית יחידה, אלא

בשבוע שעבר, כשכתבתי על חשיבות קביעת עיתים לתורה, לא שיערתי אילו תגובות וסיפורים מרגשים יגיעו אלי, וכמה חברי מקהילות 'חלקי' יחזקו את המסר העולה מהטור בסיפורים מעוררי השראה, מקהילותיהם.

הביזנס מחכה לתורה

"לפני מספר חודשים הייתי בחו"ל בשליחות חשובה" משתף הרב שמואל אלחרר, יום מבית שמש רמה א', "למרות המרחק והפרשי השעות המשמעותיים, סידרתי וניהלתי את השיעור משם והחבר'ה מהשיעור התגייסו. כל אחד לקח מטלה אחת מההכנות לשיעור. עבורי, זו לא הייתה שאלה כלל - הקביעות הזו היא חלק בלתי נפרד ממני". הוא נזכר בחיוך בסיפור נוסף שכבר פורסם בעלון, על השבוע בו נולדה בתו, כשמיד בחזור מבית החולים מיהר לבית המדרש עם כל האוכל והשתיה לשיעור הקבוע.

במעבר לסיפור אחר, הרב מתי גינסברגר מספר: "אני מוסר שיעורים בזום, ובין המשתתפים יש גם משגיח כשרות. לפעמים הוא נמצא בעבודה בזמן השיעור, אבל לא מוותר. הוא מוצא לעצמו פינה ומתחבר לשיעור, לתורה, לנשמה." בענווה הוא מוסיף שגם הוא נוהג כך בעצמו.

סיפור מיוחד מגיע מכולל משכימים, בו מתקיים שיעור דף יומי בשעות הבוקר המוקדמות: "אחד מהמשתתפים הקבועים, יהודי יקר, חיתן את בתו. למחרת בבוקר, כשהכנו את בית המדרש לשיעור, פתחנו

חלקי בקהילתי

בית תורה - חברתי לובגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

1	חברים	2	בית כנסת משלנו	3	שיעורים
4	כולל ערב	5	קשר עם רב	6	פעילות לנשים
7	'אבות ובנים'	8	זהות ושייכות	9	תמיכה חברתית
10	גיבוש חברתי				

10
סיבות
להיות חבר בקהילות 'חלקי':

'חלקי בקהילתי' 02-6260115

חמישה ושלושים שישבו על ספסל הלימודים

ערב קסום אחד בקהילת נוף כינרת הצפונית

הערב, מסכם ר' שלמה 'אני מקווה שנוכה להוסיף ולערוך עוד ערבים רבים כאלו, להגדיל תורה ולהאדירה. המהלך הייחודי של חלקי, והגיבוש הקהילתי שנוצר בלימוד המשותף הוא נדיר ומיוחד, ואין ערך לתועלת היוצאת ממנו.

ליווה אותו במקצועיות ובחום. הוא הגיב לכל תשובה בחיוב, תוך מתן כבוד לחשיבה המקורית של המשתתפים. בכל פעם שעלתה סברה, הוא ידע לסדרה, לנתח ולהעמיק, תוך הבאת מקורות מדויקים מהשקופית

הרב שלמה גודמן, היזם הנמרץ של קהילת 'נוף כינרת' מוכר לקוראי העלון מטורו 'בין שני עולמות' המתפרסם בשבועות האחרונים בעמוד 4 השבוע הוא מוסיף ומספר לנו על ערב אחד מיוחד שהתרחש השבוע בקהילה שלו, כאשר הרב גבריאל איינהורן שליט"א, הגיע למסור שיעור לחברי הקהילה. 'האווירה הייתה פנומנלית, פותח הרב גודמן ומספר: 'זו הייתה חוויה לימודית מרגשת במיוחד, והגיעו אליה פי שלוש אנשים מהרגיל!

הרב הציג סרטונים אמיתיים מתחום נזיקין וחושן משפט, תוך הפיכת הלימוד למסע משותף של חקירה והבנה. המשתתפים כולם היו שותפים פעילים בתהליך הלימודי, והרב עודד כל אחד להעלות סברות, להציג רעיונות ולהתווכח בצורה עניינית ומכובדת. סברות כמו 'אדם מועד לעולם' 'חמישה שישבו על ספסל אחד' 'מנא תבירא תבר' עפו באוויר - כל אחד ניסה את כוחו.

הסגנון המיוחד של הרב אינהורן בלט במיוחד: הוא לא רק הנחה את הדיון, אלא

סדרבשני
בטבריה

במסגרת השיעורים הקבועים ביום שני השבוע תתקיים חוכנית מיוחדת מאת הרב **גבריאל איינהורן שליט"א** דילמות בהלכות חושן משפט

באירוע יום א' 21.20

יום שני 21.20
בית המדרש
נוסח אשכנז טבריה

מחכים לכם!

שהכין. בסוף כל קטע הוא הביא פסקי הלכה ממורה הוראה, תוך חיבור בין הדינים התיאורטיים למסקנות מעשיות.

'צאנו כולנו בתחושה עילאית בסיומו של

עוד מהנעשה בקהילות 'חלקי' בשבוע החולף

כרמיאל בקהילה המפוארת 'מאור גליל שבכרמיאל, מסר בליל שישי האחרון הרב משולם רוזנברג שליט"א רב 'קהל חסידים' בחיפה שיעור על פרשת השבוע

רחובות גם בעיר רחובות התאספו חברי הקהילה ללימוד משותף, ושיעור אקטואלי של הרב רפאל הילדסהיימר שליט"א מרבני המכון הטכנולוגי מדעי ההלכה

בית שמש בקהילת בר אילן, התקיים שיעור של הרב מונדרר שליט"א שעסק בהלכות שכנים. השיעור התקיים בבית משפחת פרטיג, חברי הקהילה

בית חלקה כמידי שבוע התקיים לימוד משותף בקהילה החדשה, שכלל שיעור מרתק של הרב דודוביץ שליט"א

מודיעין עילית מעבר לתפילת הוותיקין הקבועה, והשיעור שבא אחריה, לא שוכחים בקרית ספר את שיעור ליל שישי

ברמת אברהם, התקיים שיעור ליל שישי מיוחד עם הרב 'ונתן גרינק שליט"א

להשתדך עם בחור ישיבה

איך אצליח כבעלת תשובה, להיפגש ולהתחתן עם בן תורה כשאיפתי ותקוותי

ולהמשיך בתהליכי הצמיחה המקסימיים שאת בתוכם. כל ההתעסקות בפעולות למען השידוכים הן מיותרות בהקשר הזה תני ליצירתיות של הקב"ה קצת קרדיט, שהוא ימצא את הבחור המתאים באמת לדרגתך ולשאיפתך הרוחניות. לא חשוב מה כל האחרים חושבים. בסוף זה רק את והקב"ה. והוא יכול להביא את הוורד הכי מיוחד, היישר אל השושנה בסבך הקוצים.

בהצלחה ענקית

בבית ותחכי שיגיע חתן ללא כל השתדלות מצידיך. אז מה כן הכוונה? במרבית תחומי החיים למרות שהקב"ה מנהל את העולם, מצווה אותנו התורה על חובת ההשתדלות. אלא שכאן יש אתגר, משום שאם אדם עושה מאמצים להצליח והוא אכן מצליח, זה בהחלט עלול לבלבל אותו שההצלחה היא שלו והיא לא קשורה לעזרתו של הבורא.

בשידוכים דומה שהעניין שונה, למרות שבאופן חיצוני אנו משתדלים בשידוכים כפי שאנו משתדלים בנושאי החיים האחרים, כאן אין מקום להתבלבל. משום שכל מי שפגש את עולם השידוכים, רואה באופן מוחשי שהדברים מתנהלים שם באופן שמימי לחלוטין, ללא אפשרות לטעות שההשתדלות שלי היא זו שפעלה.

מה שאני מתכוון לומר לך, זה שכדאי לך להתעסק אך ורק בבניין האישיות שלך,

לא משנה כמה אני פועלת, משנה הנהגות ומנסה ליישר סגנון כדי להיות שייכת לחברה החרדית, אני מרגישה לא ראויה לקבל בחור אליו אני מכוננת. מין חוסר ביטחון רוחני אולי.

וגם אם כן, ומגיע לי - קשה לי להאמין שבחור בן תורה ירצה בכלל לשמוע עליי ולהגיע למצב של פגישות כדי שאוכל להוכיח את עצמי ולהראות שהלב שלי והמעשים שלי לגמרי שם! גם אם נקודת הפתיחה שלי הייתה הרבה יותר רחוקה. האם יש סיכוי לפרח בגן של קוצים להשיג פרח?

ראשית כל הכבוד על הצעדים הרוחניים המשמעותיים שאת עושה, אין ספק שאת מרוויחה מהם גם באופן ישיר, ולכאורה בע"ה תרוויחי מהם גם באופן עקיף.

לגבי מציאת השידוך, מובא בשם הגאון מוילנא שההשתדלות בעניין השידוכים היא שווא והבל. כמוכן אין הכוונה שתשבי

לילדי חלקי

מנדי פרומר

חידות לכל המשפחה לשולחן שבת
לע"נ ר' שמואל בן ר' זב ודבורה בת אברהם שמואל הכהן

כ יעקב חשש שאביו ימשש אותו ואז הוא יהיה בעיניו... כמו מה?
ל חוץ מהתבשיל הטעים שהכין, מה עוד הגיש יעקב לעשו לאכול?
מ מה מצא יצחק כשזרע בארץ ההיא? (רמז: זהו גם שמה של שכונה מפורסמת בירושלים)
נ מה אמרו אבימלך וחבורתו ליצחק שהם לא עשו לו?
ס יצחק אמר לעשו שהוא כבר בירך את יעקב בדגן ותיירוש. באיזה ביטוי הוא השתמש כדי לומר "נתתי לך"?
ע איזה אבר נחלש אצל יצחק אבינו לעת זקנה?
פ לאיזה מקום ברח יעקב?
צ מעל מה יפרק עשו את עולו של יעקב?
ק מה עשו היה צריך לקחת אתו בשביל לצוד ליצחק אוכל?
ר כיצד קרא יצחק לבאר שעליה לא רבו? (רמז: זהו גם שמה של עיר בשפלה)?
ש בן כמה היה יצחק כאשר נולדו לו יעקב ועשו?
ת מה היו עשו ויעקב?
ת כיצד נקרא התיק שבו מאחסן הצייד את החיצים שלו?

א בגיל הזה התחתן עשו
ב אשתו השנייה של עשו (מעניין: גם לשלמה המלך הייתה בת בשם הזה!)
ג יצחק אמר לעשו שיעקב ישלוט עליו. באיזו מילה השתמש?
(רמז: זו גם מילה נרדפת לאיש עשיר)
ד מה הבטיח יצחק ליעקב שה' יתן לו בשפע?
ה מילה נרדפת ל"זימן" (יעקב השתמש בה כשאמר ליצחק שה' זימן לו את האוכל במהירות)
ו באיזו מילה מתארת התורה את שנאת עשו ליעקב?
ז מה עשה יצחק "בארץ ההיא"?
ח אחד המאפיינים החיצוניים המרכזיים של יעקב (רמז: אפשר לחוש אותו במישוש)
ט הדבר הראשון שמופיע בברכת יצחק ליעקב (שיתן לו האלוקים)
י אשתו הראשונה של עשו (רמז: זהו גם שמה של אישה גיבורה שהרגה את אחד משרי הצבא של בנוכדנצאר, ולפי סיפורים אחדים את אנטיוכוס אפיפנס)

פ' תש"ל	ג' תש"ל	ח' תש"ל	ט' תש"ל	י' תש"ל
ע' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל
ז' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל
ז' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל	ז' תש"ל

כמו שאפשר לראות

סיפור שלא מסתדר עם החזון איש, לא יכול להסתדר עם יצחק אבינו

דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא ומלין דהדיוטי... אלא כל מלין דאורייתא מלין עלאין אינון ורזין עלאין. אוי לנו אם נקרא את חומש בראשית כמו ספר סיפורים, שגיבורי מסעירים את הדמיון, ואירועי חייהם מפעמים ומרגשים.

מה באמת קורה בפרשת תולדות, ולמה אהב יצחק את עשיו, בעוד רבקה אוהבת את יעקב, אני מניח שהטור הזה צר מכדי לבאר את הסוגיא הזו, בטח אם כותב השורות אינו בקיא דיו בסתרי תורה. אז אפרד ממכם בסיפור נחמד על הרב מברסק שהיה מי שניסה לבאר באזניו את צדקתו של עשיו, ועד כמה כל מעשיו היו בעצם לטובה. 'איר וויסט וואס?' קטע אותו הרב 'אתה יודע מה? זכותו יגן עליכם'.

udbeny@gmail.com

לדמיין לעצמו עסקן חלול כלשהו מגיע אל החזון איש עם שאלות מטופשות, וחושב שיצליח לבלבל אותו. אנחנו יודעים איך חכמי ישראל שקרובים אלינו על ציר הזמן, היו פקחים מכדי ליפול בבורות כאלו. אני לא מדבר על סיפורי צדיקים של אותות ומופתים, אלא על הסיפורים האמיתיים. כולם מתארים פיקחות עצומה, לצד זיכרון פנומנלי, הבנת דבר מתוך רמז, ובקיאות מופלאה בתחומי ידע רחבים. סיפור שלא מסתדר עם החזון איש, בשום פנים ואופן לא יכול להסתדר עם יצחק אבינו - אחד מרגלי המרכה ששם השם נקרא עליו: אלוקי יצחק.

מה תגידו? זו חכמה קטנה להגיד: 'יש כאן סודות עמוקים, ואנחנו לא יכולים להבין אותם', בעצם, לא אמרת כלום, ואנחנו לא למדנו. אתה אומר שעדיף לוותר? לא, אענה. חס וחלילה לוותר. רק שאין לנו סיכוי להשיג עומק כלשהו, אם לא נבין קודם את סדרי הגודל. ואם הברירה היא לתפוס את הכל שטוח בגובה הדשא, אז אולי באמת עדיף לוותר.

"רבי שמעון אמר ווי להווא בר נש דאמר

השבוע בדרכי מהכא להתם, בעודי חולף על פני שני פועלים, צדיקים יגעי כפיים שיושבים ומרתכים איזו גדר, התגנב אל אוני שמץ משיחתם: "עכשיו מה אמר הרב אתמול בשעור, תקשיב. עשיו יושב בכיפ'ש'לו... מעשן פרלמנט..." המשכתי לצעוד, תוך אנחה שבלב, על שנמנע ממני המשך הציטוט. לעולם לא אדע מה עוד נהג עשיו לעשות, אם כי גם הידיעה אודות סוג הסיגריות המסוים אותן נהג הוא לעשן, היא ידיעה נכבדה שאיני נוטה לזלזל בה.

אני גם לא מזלזל ברבנים מוסרי שיעורים, שמשתפים את שומעיהם בחוויית פרשת השבוע, תוך דימויים שמושכים את הלב, ותיאורים בצבעים חיים. זו זכותם המליאה. אני מבקש להסב את תשומת לב המעיניים לטעות נפוצה שתופסת אותנו לפעמים. אני מדבר על עשיו, ועל אהבת יצחק אליו כמפורש בכתובים, ועל השאלות בדבר סדר הפרשת מעשרות מן המלח, שנועדו להציג דמות של צדיק.

מי שנוטה לחשוב שעשיו 'עבד' על יצחק עם שאלות שאפילו לנו נראות טיפשיות, מוזמן

ברוך יערי

חלקי בארץ החיים

ויגדלו הנערים

כל ילד ששכח להביא ארוחת בוקר לחיידר, ידע שאצל ר' זונדל זליקוביץ צע"ל מחכה לו פרוסת לחם עליה יצור הרבה של כיתה ב' כפית סוכר באהבה

ר' זונדל היה ניצול שואה שלימד עד יומיים לפני פטירתו, ובדרך חזרה מהחיידר היה מלווה את נכדו הביתה...

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברי לבאגי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

חלקי בקהילתי: רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

chelki.co.il helkioffice@gmail.com 02-6260115

מו"ל: חלקי בקהילתי - יזמות קהילתית תורנית.
מייסד: הר"ג ברוך צבי גרינבוים עורר: אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך בן ישראל, הרב דב הבלין, הרב שלמה ליפשיץ הרב משה שמעון אופן, הרב זאב קצנלבון, ברוך יערי
עיצוב גרפי: נימק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

אופטימיות תחילה

כבר בראיון הראשון אצל המנהל הטכנולוגי (c.t.o.) באחת החברות שעבדתי בעבר, נוצר בינינו קשר מיוחד, מין קליק שנוצר רק פעם ב...אף פעם, במיוחד לא עם מנהלים.

שנינו גדלנו בבני ברק, למדנו באותן מסגרות, הוא אפילו גר ליד הישיבה הגדולה בה למדתי. במשך שלוש שנים הוא טפח על ראשי וציווה אותי לגדול. הגעתי לתפקיד בו אני מנהל עשרות עובדים. נתתי את נשמתי וכשרוני לאותה חברה, וברוך השם התוצאות לא אכזבו. הלכנו וצברנו אמון רב אצל הלקוחות, גדלנו צעד אחר צעד ופרויקטים במאות מיליוני שקלים החלו לזרום לחברה.

לאחר שלוש שנים תחת פיקודו החליט מנהל החברה להזיז את ה-c.t.o. לתפקיד יותר עסקי ופחות טכנולוגי בחברה. במקומו הוא הביא מנהלת חדשה. ככל שהצלחתי תחת המנהל הקודם כך כשלתי תחת המנהלת החדשה. כבר בפגישה הראשונה בינינו הבנו שנינו שאנחנו לא מושרים על אותו גל. בפגישה השנייה כבר חטפתי צעקות, ומשם זה רק הלך והתדרדר. תוך שבועיים היא כבר הזיזה אותי מתפקיד ניהולי לתקן באגים כאחרון הג'וניורים.

מבחינה עסקית כבר הבנתי שכשמגיע מנהל חדש, הוא לפעמים רוצה לזעזע את המערכת ובוחר לקצץ למישהו את הראש, כדי שכל השאר יבינו שאיש אינו חסי. דווקא כלפי שמיא היו לי טענות קשות, לא הבנתי למה זה מגיע לי. זו הייתה אחת התקופות היפות שלי, הייתי מקפיד בכל בוקר על תפילת ותיקין. לאחר התפילה היה לי שיעור, ואחר כך עוד חברותא שאיתו הייתי מכין את השיעור למחר. בצהריים שמעתי שיעור הלכה בבית הכנסת בקרבת המשרד. ובערב הייתה לי עוד חברותא בהלכה.

את ליל שישי לא ביליתי בסמטאות בני ברק באכילת צ'ולנט וקיגל, אלא באופן קבוע הייתי עושה משמר עד הבוקר עסוק בהוויות דאביי ורבא. ודווקא באותה תקופת פריחה רוחנית שלח לי הקב"ה את אותה הבוסית שחוץ מלמרר את חיי לא הייתה לה שום סיבה אמיתית להתעורר בבוקר.

ישנה סגולה לעשירות שהסטייפלר זצ"ל היה מקפיד וממליץ עליה. לא להסתפק במעשר כספים אלא לתת חומש. פעם בא אליו יהודי וראה אותו יושב בביתו המט ליפול על כסא רעוע בעניות קשה. שאל אותו - רבינו הרי אתה מקפיד לתת חמישית לצדקה, איך זה שאתה לא עשיר? הצביע הרב על סדרת הספרים של הקהילות יעקב ושאל אותו, אני עשיר או לא?

אנחנו יודעים לשנן מתוך שינה ש"איזהו העשיר השמח בחלקו", אך כשאנחנו מגיעים לקופה בסופר יום לפני הורדת האשראי אנחנו עדיין מחסיים פעימה. הדבר החשוב הוא להבדיל בין עיקר לטפל, בין דברים שנחמד שיהיו לדברים שאי אפשר בלעדיהם. כסף, כבוד וכוח הם הדברים שמוציאים אותנו מהבית בכל בוקר על מנת לכבש

לראות את הטוב צילום: ברוך יערי

את העולם. אך אסור לנו להתבלבל ולהפוך אותם לעיקר חיינו, לדבר שבשבילו אנחנו מתעוררים, ולמענו אנחנו צוברים כוחות לעת ערב. התנהלות מול הבוס, כבוד מדומה וכו' הם לא העיקר בחיינו, לקח לי זמן להבין שאת זמני היקר אני צריך לנתב לדברים החשובים שבחיי ולהמשיך להשקיע את כוחותי בעבודה הרוחנית, ולתת לטירדות היום יום את היחס והמקום המתאים.

בשבת שעברה למדנו על שולחן השבת בביתנו, את פירוש רש"י "שני חיי שרה - כולן שווין לטובה", ונשאלה שאלה שאני מניח שנשאלה על שולחנות נוספים - כולן שווין

עשיר הוא השמח בחלקו, ועדיין בקופה של הסופר אנחנו מחסירים פעימה...

לטובה, האומנם? אותה אישה שכמעט כל ימיה הייתה עקרה, בעלה הושלך לכבשן האש, גלתה מארצה ובארץ שהגיעה אליה חוותה רעב, נחטפה פעמיים מביתה, צרות עם הגר, ישמעאל ואפילו מותה בא מתוך הבנה שבעלה - אהוב נעוריה - הולך להקריב את בנם כקורבן אדם, האם אלה חיים השווין לטובה?

אולי בדרך "אפשר" ניתן לפרש את כוונת רש"י, שהוא לא בא להעניק ציון לחייה של שרה, אלא לתאר את הגישה שלה לחיים. בחייו של אדם באים אליו המון מקרים רעים, מי בפרנסה מי בבריאות ומי בחינוך הילדים. "אדם לעמל יולד" איננה סיסמה אלא הבטחה. אין חיים ללא קשיים ואנחנו צריכים לדעת איך להתמודד איתם. דרך אחת להתמודד עם הקושי היא לראות רק את הרע, הדרך השנייה היא לדעת לצמוח מתוך הרע, למשל אדם שיש לו קשיים של פרנסה, יכול לחיות במרה שחורה ולהתלונן על כך ששום דבר לא הולך לו בחיים וכדו'. והוא יכול גם להתמודד עם קשיי הפרנסה ולומר: יש לי כמה שעות פנויות בערב, אולי אקח איזה קורס, אולי אפתח איזה עסק קטן? מתוך הקושי עצמו אדם יכול להתפתח. גישה זו אומצה על ידי נחום איש גם זו שעשה ממנה דרך חיים. לדעת להגיד על כל דבר "גם זו לטובה" ואף ללמוד לומר כך גם על הדברים שנתפסים בעינינו כרעה. לא מתוך הסתכלות טיפשית על החיים, אלא מתוך ההבנה שמהקושי בוודאי יכול לצמוח הטוב. החיפוש אחר הטוב גם בקשיים שניצבים לפתחינו במהלך החיים בהכרח יביא להתגברות על המהמונות ויכניס לפרופורציות את הטרדות המלוות אותנו.

בוגר ישיבה, יש לך כבר קהילה משלך??
'חלקי בקהילתי' 02-6260115